

Can Testagorda

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Can Testagorda. Vallhonesta. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al nucli de masos de Vallhonesta, sota Sant Pere.

Coordenades:

Latitud:	41.6733
Longitud:	1.89643
UTM Est (X):	408138
UTM Nord (Y):	4614092

Classificació

Número de fitxa	08262-93
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 008A00008
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	ds., 15/05/2004 - 02:00

Descripció

Masia clàssica d'estructura senzilla amb planta, pis i golfes, teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal que s'obre a migdia. La façana té porta allindada al centre de la planta

baixa, balcó central i una finestra a cada banda al pis i també a les golfes. Davant la façana hi ha afegit un cos que ocupa la meitat, amb un sol pis i que fa funcions de garatge. A la banda de ponent hi ha afegida l'estructura de l'antiga tina que està convertida en un bany i una terrassa. L'interior de la casa està distribuït en dues crugies paral·leles a la façana principal cobertes amb volta de canó seguit de pedra. La porta principal dona directament al centre de la primera volta de manera que l'escala que puja al pis parteix la primera volta en dues meitats. Al pis l'estructura és similar, amb dues crugies paral·leles a la façana que s'han compartimentat amb la necessitat d'ocupació al llarg del temps. La façana s'obre a una era que actualment és tancada amb un tancat. A la banda esquerra de la façana s'ha afegit un cobert, al costat d'aquest i a l'aire lliure hi ha l'antiga premsa de vi. Davant la paret de ponent i al costat de l'antiga tina, hi havia un altre cobert o estructura que albergava un trull d'oli. Encara resta la mola circular de pedra dins un cup de trull de rajoles de ceràmica vermelles amb l'eix al centre de fusta. L'eix es troba en mal estat. També resta part del cup de pedra més antic. Tota aquesta estructura actualment es troba a l'exterior i per tant perilla que desaparegui en poc temps. Suposem que era moguda amb tracció animal com les sínies de la zona.

Observacions:

És coneguda com cal Testagorda o cal Rafel.

Història

Forma part del nucli de masos de Vallhonesta que es troben a prop de l'ermita de Sant Pere. Es troba entre cal Xacó i les ruïnes de ca l'Antón. La població del terme de Vallhonesta es va veure afectada per les epidèmies de pesta del segle XIV i els conflictes del XV, tot i que es va recuperar gràcies a l'economia agrícola basada fonamentalment en la vinya. Al 1375 a Vallhonesa hi havia 13 focs; la crisi de la baixa edat mitjana va reduir la població a 4 focs i no va ser fins a principis del segle XVIII que hi hagué una recuperació substancial amb 45 habitants censats l'any 1717. Actualment hi ha 22 masos. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona: la Serra, Serracanta, cal Forns, can Vinyes, Sant Jaume, cal Marcet. Alguns d'aquests grans masos tenien algun mas rònc (abandonat) que van tornar a vendre o llogar a inicis del segle XVIII, fet que permet el repoblament de la zona (SUADES, 1987). Els petits masos de Vallhonesta eren parcers dels grans masos que tenien grans extensions de terra. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. Aquest seria el mas d'un parcer de Sant Jaume de Vallhonesta.

Bibliografia

SANZ, D. (2004-2). Sant Jaume de Vallhonesta: patrimoni històric i monumental. A Dovella primavera-estiu 2004. SUADES, J. (1987). "El poblament de Vallhonesta dels anys 1750-1775: venda de masos deshabitats, aposentos i la construcció d'un molí fariner". Dovella nº 22, Manresa, p. 15-18. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parc Edicions, 1986.

